

מסורת הש"ס

א) כע"ז: לקמן סט: סוכה נא: חגיגה טז: גיטין מח. ב"ב עב: צ. ע"ז נב: מנחות עז. בכורות ה. ערכין יד: כז., ז) [לקמן] קו: מגילה י. שבעות טז. עניות פ"ח מ"ו, א) לקמן קח: קה, ד) סוכה מח: מ"ו שס פ"ג ה"ה ע"ש ירוש' יומא פ"א ה"ה, ט) ירוש' שקלים פ"ו ה"ד, ו) [מבטות נ: ע"ז מ"ו ערכין ה. ד"ה והא' דף ה ע"א מבט' ד"ה והא' מר יו"ט]:

גליון הש"ס

[נב] א"ל מר דגברא רבה הוא ע"י ערקין דף ה ע"א מבט' ד"ה והא' מר יו"ט]:

שינויי נוסחאות

א) אשכנזי ודרשו (ש"ח): ב) קאמר הכי: אמר לעיל משום דאש בר' כל"ל (ע"פ כ"ב פ"ט) (ש"ח): ג) כל מקום (כ"י): ד) שניכרים צורת כל"ל וסד"ל עט הדיבור עלפניו (ד"ח): ה) כל"ל שהוא ככה (ש"ח): ו) כל"ל (ש"ח): ז) כל"ס מקיים כמו סידור ובידיו. ובסוף ד"ה הקדש ליתא ליה: ח) שכשר המזבח לעבודה כל זמן כ"י כל"ל (ש"ח): ט) כל"ל קס"ד (ש"ח): י) הדקות היתה עמוקה חוצה וכליטת גובהה מעט סביב (כ"י): יא) כל"ל מהליקף המזבח (ש"ח): יב) הכהנים וע"ז וכל"ל אמה היה יותר מבין חריץ ממקום כל"ל (ש"ח): יג) כ"ס"פ עד שפת וכל"ל (ש"ח): יד) כל"ל רגליהן (מח"ה): טו) אבנין ומאי קפידא יש אם הוסיף והלא מוסיפין עד ס' אמה היינו כשהיה המזבח עד ששים וקא מוסיף עליו כל שעה בכסוי א"צ מנובה כ"י כל"ל (ש"ח): כ) כל"ל הא קרא (ש"ח): כא) אמות ומהאי קרא דרש"ן במתניתין דמדות שמן האמצעי הוא מורד י"ב אמה לכל רוח אלמא מקום המערכה כ"ד על כ"ד וא"כ עדותן ל"ל וי"ל דאי וכו' כל"ל (כ"י): ב) שלמה שהיה מקום המערכה שלו כ' על כ' (ש"ח): ב) נוס' מוס' מ"זי ווא דבתיב הכל בכתב עלי השכיל, לא מנכב גבי מוזהב. ועוד דמה בית ששים אף מוזהב ס' היינו שיהא מקושר קדוש עד ס' אמה אם ירצו וכו' (כ"י): ב) מ"זי נוסף היינו שלא להוסיף יותר אבל לפחות אין מעכבין דמה בית וכו':

אמר רב יוסף לאו היינו דמניא כו'. רב יוסף חלה ועקר למדור ופעמים שאמר דבר וזכר ששנה היפך וחזר בו (מדרס דף מה.). והכא הכי אמר ב' היכי אמרינן לעיל משום אש של שמים מסייעתן לא הולכרו ליומר: לאו היינו דמניא. לסוף מדותיו להס נגלה מקום ב' המקודש למוזהב מה שלא נגלה לשלמה: והספיז הכל כנסב. שכל מקומות הקדושות ומדותיהן נכתבו לדוד אלמא צמקדש ראשון נמי האי דלא עשאוהו גדול לאו משום דלא נגלה לשלמה המקום צמדותיו: אלא **אמר רב יוסף קרא אשנה ודרש. שנאמר לדוד ששים אמה צמקוס המנוזה** ושלמה לא הבינן לדרשו והס דרשוהו והוסיפו עליו לפי האורך להס ולששים אמה לא הולכרו דלמרינן לקמן מדת ארכו ורחבו וקומתו אין מעכבין: **מה צים א' אמה**. כדכתיב (מלכס א' ו') ששים אמה ארכו אף מוזהב עד ששים אמה רחאו לו ומקודש המקום אס ירצו: **נשלמא צים**. ידעו אנשי כנסת הגדולה מה קדוש לעזרה ומה קדוש להיכל: **שניכרים ה' אורסו**. יסודות המומות: **מנא ידעי**. מקומו היכל: **שלש נביאים**. חגי זכריה ומלאכי: **אחד העיד להס על המוזהב**. שיש לו מקום להוסיף עד ששים אמה: **על מקוס המוזהב**. היכן היה: **שמקריבין אע"פ שאין צים**. דקדושת הצית" קדשה לשעמה וקדשה לעמיד לצא: **שסכתא אשורים**. שמתחילה ניתנה להס ככתב עברי כתב ה' ליצוולא כדלמא צסנהדרין (דף כא.): **וריצונו**. אס אין המוזהב מרובע: **שכל ה' מקוס שנאמר המוזהב לעכב**. דהמוזהב משמע כשהוא כן הוא דמיקרי מוזהב ואי לא לא וצקנן כתיב (ויקרא ד) קרנות המוזהב וציסוד כתיב (שס) אל יסוד המוזהב וצככש כתיב אל פני המוזהב (שס ו') והוא הככש שהוא פניו של מוזהב שעולים לו דרך סס כי היכי דחשיב דכ מורחית פני אהל מועד מחמת שהפתח סס וצריצוע כתיב (שמות מ) רצוע יהיה המוזהב: **אלא מעשה כיור לרבי כו'**. דכתיב צה המוזהב הכי נמי דמעכבי לרבי אס לא עשה ציורים סל פרחיס וצינים וקלעים סביב למוזהב כמו

סידור וכיירי ט' זה כיור. ציורים סביב צמקדש למעלה מאלמנעו ו: **אוסו היום**. שנסף כהן דדוקי מי הסג על רגליו ורגמוהו כל העס כדלמרנין בסוכה (דף מח.): **בול של מלה**. מלה אגרוף של מלה שמעמי: **לא שסשר ה' לעצודת**. המוזהב כל זמן שהקפן פגוס כדמסיס ואילי סלי. כרכוב לשון היקף חריץ עגולה כדלמרנין צהכל שוחטין (חולין דף כה). כל שעמיד לגרר לכרכב: **צין קרן לקרן**. אמה רוחב שכנגד צין קרנות ה' היתה עמוקה וצולטת גוצה מעט היה סביב לה צשפת המוזהב: **מקוס הילוך רגלי ככהנים אמה**. השתא משמע והיא היתה אמה של מקוס הילוך: **אטו כהנים צין קרן לקרן הוו אזלי**. והלא כשיגיעו לקרן הקרן מעכבן מהיקף א': **אלא ס"ק צין קרן לקרן ומקוס הילוך רגלי ככהנים** י. כמין חריץ עמוק ממקוס המערכה משפת ב' המוזהב סביב ומקיף את מקוס המערכה ורחבו של חריץ שני אמות אמה של צין הקרנות ואמה של מקוס הילוך: **והספיז**. גצי מכבר מעשה רשת נחשת שמונהו תחת כרכובו מלמטה עד חצי הקיפואו ד' למוזהב מאלמנעו ולמעלה ו' לצוש כמין היקף של כצרה והוא עשוי נקצים נקצים כצצרה ורשת ו' של דגיס ומגיע למעלה עד מתחת לכרכוב אלמא צקיר מוזהב ו' סביב הוה דלי צראש המוזהב היכי קרי למכבר הנתון סביב הקיר תחת כרכובו: **פרי הוו שני סובצין היו לו למוזהב שעשה משה: חד לנוי וחד לכהנים דלא נסחרקו**. סביב הקיר משעלה שס אמות גוצה לרבי יוסי דלמר לעיל (דף נט.) י' אמות גוצהו היה היקף הצליטה י' קטנה חוגרתו סביב לנוי וחוה סובצ וכויר דלספליגו ציה רבי ור' יוסי צר' יהודה לעיל ומתחת לאותו סובצ נתנו המכבר ורחבו מגיע למטה ו' עד חצי המוזהב והוא היה סימן להצדיל צין הדמים העליונים לדמים התחתונים כדלמרנין ב' צלציהו מקומן (לעיל דף ג.) מהאי קרא התורה נתנה מחיצה כו': **וחד לכהנים דלא נסחרקו**. ולמעלה צראש המוזהב העמיקן סובצ ו' כמין חריץ עמוק דצר מועט להיות להס שפתו היקף מעקה קטן סביב שלא יחליקו ב': **דלמא מקוס מערכה קאלר**. דהוי אמה שצין הקרנות ומקוס הילוך ממעטין צו אממים לכל דכ פש ליה אמה על אמה:

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

וְלֹא עַל גְּבִי מַחִילוֹת. צור של שיתין לא היה חשוב מחילה כיון דהוא לורך מוזהב: **אף מוזהב ששים אמה**. והא דלמר (צסוף) [צריש] כיסוי הדס (חולין דף פג.): קמוסיף אצניין ב' היינו כשהיה המוזהב עד ששים א"צ מנוזה פריך התס אי נמי פריך קמוסיף שלא יהא רצוע שעל כל

ולא על גבי מחילות אמר רב יוסף לאו היינו דתניא י' ויבינו (את) המוזהב על מבנותיו שהגיעו לסוף מדותיו והכתיב ² הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל אלא אמר רב יוסף ⁠[קרא אשכח]⁠⁂ ודרש ⁠[וויאמר דויד זה הוא בית ה' האלהים וזה מוזהב לעולה לישראל כי בית מה בית ששים אמה אף מוזהב ששים אמה בשלמא בית מינכרא צורתו אלא מוזהב מנא ידעי אמר רבי אלעזר ראו מוזהב בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו ור' יצחק נפחא אמר אפרו של יצחק ראו שמונה באותו מקום ור' שמואל בר נחמני אמר מכל הבית כולו הריחו ריח קטרת משם הריחו ריח אברים אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ⁠[שלשה נביאים עלו עמהם מן הגולה אחד שהעיד להם על המוזהב ואחד שהעיד להם על מקום המוזהב ואחד שהעיד להם ש⁠^ס⁠שמקריבין אף על פי שאין בית במתניתא תנא ר"א בן יעקב אומר שלשה נביאים עלו עמהן מן הגולה אחד שהעיד להם על המוזהב ועל מקום המוזהב ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית ת"ר²⁠[צקן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין מנה"מ אמר רב הונא אמר קרא ⁠^⁴ המוזהב כל מקום שנאמר המוזהב לעכב אלא מעתה כיור לרבי וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה הכי נמי דמעכב דכתיב⁠⁵ ונתתה אותה תחת כרכוב המוזהב מלמטה ותניא איזהו כרכוב רבי אומר זה כיור רבי יוסי ברבי יהודה אומר זה הסובב אין⁠⁷ דתניא אותו היום נפגמה קרן מוזהב והביאו בול של מלה וסתמוהו ולא מפגי שכשר לעבודה אלא שלא יראה מוזהב פגום⁠⁹ ישכל מוזהב שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע פסול רבי יוסי ברבי יהודה אומר אף הסובב ת"ר איזהו כרכוב בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הוו אזלי אלא אימא יומקום הילוך רגלי הכהנים אמה והכתיב⁠⁶ תחת כרכובו מלמטה עד חצי'ו אמר רב נחמן בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכהנים דלא גשתרקו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א"ר מנא י'ובלבד שלא יפחתנו ממוזהב שעשה משה וכמה אמר רב יוסף אמה מחכו עליה ⁠^⁴ חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המוזהב אמר ליה אביי דלמא ⁠^⁸⁠מקום מערכה קאמר מר⁠⁶ א"ל י"מר דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עלייהו

סב.

וְלֹא עַל גְּבִי מַחִילוֹת. צור של שיתין לא היה חשוב מחילה כיון דהוא לורך מוזהב: **אף מוזהב ששים אמה**. והא דלמר (צסוף) [צריש] כיסוי הדס (חולין דף פג.): קמוסיף אצניין ב' היינו כשהיה המוזהב עד ששים א"צ מנוזה פריך התס אי נמי פריך קמוסיף שלא יהא רצוע שעל כל מליקט עוף אין יכולת לתת עפר ככל סביציו כדי לרצוע כמשפטו: **אחד שהעיד להם על המוזהב**. מימה קרא ב' כתיב ציחוקאל

(מג) והאריאל שמים עשרה אמות ב' אלמא מקוס המערכה כ"ד על כ"ד ומהאי קרא דרשין צמתני' דמדות (פ"ג מ"ה) וי"ל דאי לאו עדות היינו מפרשי' עס מקוס קרנות שלא לשנות ממוזהב שלמה ב': **ואחד שמקריבין אע"פ שאין בית**. דקדושת צית קדשה לשעמה ולעמיד ולא דמי לקדושת הארץ דקי"ל דצטלה כדמוכה צפ"ק דחולין (ד' ק) גצי צית שאן, שיש חילוק ציניהס דכפרישית לעיל (סא. ד"ה מא'): **מדת ארכו ומדת רחבו אין מעכבין**. והא ב' דכתיב הכל ככתב מיד ה' עלי השכל ומיירי אף גצי מוזהב כדליתא פרק כיסוי הדס (חולין פג.): **דמה צית ששים אף מוזהב ששים היינו שיהא קדוש עד ששים אס ירצו להרמיצו ולא שיהא חוצה לעשות כן:**

ועל מקום המוזהב ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית ת"ר²⁠[צקן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין מנה"מ אמר רב הונא אמר קרא ⁠^⁴ המוזהב כל מקום שנאמר המוזהב לעכב אלא מעתה כיור לרבי וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה הכי נמי דמעכב דכתיב⁠⁵ ונתתה אותה תחת כרכוב המוזהב מלמטה ותניא איזהו כרכוב רבי אומר זה כיור רבי יוסי ברבי יהודה אומר זה הסובב אין⁠⁷ דתניא אותו היום נפגמה קרן מוזהב והביאו בול של מלה וסתמוהו ולא מפגי שכשר לעבודה אלא שלא יראה מוזהב פגום⁠⁹ ישכל מוזהב שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע פסול רבי יוסי ברבי יהודה אומר אף הסובב ת"ר איזהו כרכוב בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הוו אזלי אלא אימא יומקום הילוך רגלי הכהנים אמה והכתיב⁠⁶ תחת כרכובו מלמטה עד חצי'ו אמר רב נחמן בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכהנים דלא גשתרקו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א"ר מנא י'ובלבד שלא יפחתנו ממוזהב שעשה משה וכמה אמר רב יוסף אמה מחכו עליה ⁠^⁴ חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המוזהב אמר ליה אביי דלמא ⁠^⁸⁠מקום מערכה קאמר מר⁠⁶ א"ל י"מר דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עלייהו

וְלֹא עַל גְּבִי מַחִילוֹת. צור של שיתין לא היה חשוב מחילה כיון דהוא לורך מוזהב: **אף מוזהב ששים אמה**. והא דלמר (צסוף) [צריש] כיסוי הדס (חולין דף פג.): קמוסיף אצניין ב' היינו כשהיה המוזהב עד ששים א"צ מנוזה פריך התס אי נמי פריך קמוסיף שלא יהא רצוע שעל כל מליקט עוף אין יכולת לתת עפר ככל סביציו כדי לרצוע כמשפטו: **אחד שהעיד להם על המוזהב**. מימה קרא ב' כתיב ציחוקאל (מג) והאריאל שמים עשרה אמות ב' אלמא מקוס המערכה כ"ד על כ"ד ומהאי קרא דרשין צמתני' דמדות (פ"ג מ"ה) וי"ל דאי לאו עדות היינו מפרשי' עס מקוס קרנות שלא לשנות ממוזהב שלמה ב': **ואחד שמקריבין אע"פ שאין בית**. דקדושת צית קדשה לשעמה ולעמיד ולא דמי לקדושת הארץ דקי"ל דצטלה כדמוכה צפ"ק דחולין (ד' ק) גצי צית שאן, שיש חילוק ציניהס דכפרישית לעיל (סא. ד"ה מא'): **מדת ארכו ומדת רחבו אין מעכבין**. והא ב' דכתיב הכל ככתב מיד ה' עלי השכל ומיירי אף גצי מוזהב כדליתא פרק כיסוי הדס (חולין פג.): **דמה צית ששים אף מוזהב ששים היינו שיהא קדוש עד ששים אס ירצו להרמיצו ולא שיהא חוצה לעשות כן:**

ועל מקום המוזהב ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית ת"ר²⁠[צקן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין מנה"מ אמר רב הונא אמר קרא ⁠^⁴ המוזהב כל מקום שנאמר המוזהב לעכב אלא מעתה כיור לרבי וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה הכי נמי דמעכב דכתיב⁠⁵ ונתתה אותה תחת כרכוב המוזהב מלמטה ותניא איזהו כרכוב רבי אומר זה כיור רבי יוסי ברבי יהודה אומר זה הסובב אין⁠⁷ דתניא אותו היום נפגמה קרן מוזהב והביאו בול של מלה וסתמוהו ולא מפגי שכשר לעבודה אלא שלא יראה מוזהב פגום⁠⁹ ישכל מוזהב שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע פסול רבי יוסי ברבי יהודה אומר אף הסובב ת"ר איזהו כרכוב בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הוו אזלי אלא אימא יומקום הילוך רגלי הכהנים אמה והכתיב⁠⁶ תחת כרכובו מלמטה עד חצי'ו אמר רב נחמן בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכהנים דלא גשתרקו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א"ר מנא י'ובלבד שלא יפחתנו ממוזהב שעשה משה וכמה אמר רב יוסף אמה מחכו עליה ⁠^⁴ חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המוזהב אמר ליה אביי דלמא ⁠^⁸⁠מקום מערכה קאמר מר⁠⁶ א"ל י"מר דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עלייהו

אמה. שמי אמות הלן קרייס כרכוב: והכתיב תחת כרכובו מלמטה. למנו שסכרכוב צדפנו הוא ולצוש המכבר מחמיו: חד לנוי וחד לכהנים: זה צדפוס לנוי היה ומתחמיו הלציוס המכבר והגיע רחבו אמה והוא היה סימן לציוס להצדיל צין דמים העליונים לדמים התחתונים, וכנגדו פשו למנוח בית עולמים מורת מוט ספקלא צלמנעו (שסות כו ב):

עין משפט ונר מצוה

יד א מיי פ"צ מהלכות צית הצמירה הלכה ד:
מו ב ג מיי שס הלכה ו:
בו ד מיי שס הלכה ו:
י' ה' מיי שס הלכה ו:

תורה אור השלם

1. וְכִינּוּ הַמּוֹזֵבָה עַל מִבּוֹנֹתָיו וּמִבּוֹנֹתָיוּ כִּי בְּאִמְיָה עֲלִיָּהֶם מַעֲמֵי הָאָרְצוֹת וְיָצֵל וְיִצְעֻלָּו עֲלֵיו עֲלוֹת לַיְחִידָה עֲלוֹת לְכָפֹר עוֹרָא ג.
2. הַכֵּל בְּכֶתֶב מִיֵּד יִדְּוָה עֲלֵי הַשְּׂכִיל בִּל מְלָאכּוֹת הַתְּבִנִּית: דה"א כח, יט
3. וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יִדְּוָה וְהָאֱלֹהִים זֶה מוֹזֵבָה לַעֲלֶהָ לְיִשְׁרָאֵל: דה"א כב, א
4. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת הַמּוֹזֵבָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְךְ וְחֹמֶשׁ אַמּוֹת רָחֵב רַבּוּעַ יִדְּוָה הַמּוֹזֵבָה וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קָמוֹת: שמות כז, א
ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני ידוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מוזהב לעלה אשר תחת אהל מועד: ויקרא ד, יח
לקח תבון מדם התפאת באצבעו ונתן על קרנת מוזהב ודעלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ויקרא ד, לד
ותא תורת המנוחה הקרב אתה בני אהרן לפני ידוה אל פני המזבח: ויקרא ו, ו
ונתתה אותה תחת כרכוב המזבח מלמטה ודוהנה דקרישת עד חצי המזבח: שמות כז, ה
ודעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חצי'ו: שמות לח, ד

מוסף רש"י

והכתיב. גבי דוד המלך כשלוס אהל שנהל על מידת היתב וצניט הכל בככתב מיד ה' עלי השכיל. כל מללמח התבנית שהוידעו הקצ"ה ע"י גז החוזה ומת הניבול (סוכה קא). לפי שכלי מקדש נלשון עפ"י הצורה נעשו דמכיו הכל ככתב מיד ה' עלי השכיל כל מללמח התבנית (שד"ח) י' עלי השכיל. אזוי למת (חולין קא) ראו מוזהב בניי. כשמים (מנחות ק') קרן. קטן אמה על אמה צרוס אמה לכל קרן: ויסוד. דהיינו אמה כמפה לשאונה: וריבוע. שאינו מרובע. אס ספר אחד מכל אלו פסול: כל מקום שנאמר המוזהב לעכב. דהכי משמע המוזהב וזה המוזהב העשוי קן, והקן כולוהו כתיב המוזהב. על קרנית המוזהב צלצנעך כמלואס, וכככש כתיב אל פני המוזהב, והככש הוא פניו של מוזהב שהוא פתחו ועלייתו. וציסוד כתיב אל יסוד המוזהב, וצריצוע כתיב רצוע יהיה המוזהב (סוכה טס) איזהו כרכוב כו' זה הסובב. כל דצר המקיף סביב צענול קריי כרכוב כמו ששניט כהכל שוחטין אלו הן גולמי כלי עץ כל שחמיר לשוף ולכרכב. והוא כמו שעושין חריצין עגולין כקריט דפמי התיבות וספסלי העץ, אף למוזהב עשה חריץ סביב היהיה רחבו אמה צדפנו לנוי והוא לסוף שלם (ס"א שש) אמות של גצוה כדכיי האמר גצבו פי שנים כלכרס ה"א מה אי מקיים ושלס אמות קומתו משפת סובב ולמעלה, אלל סובב להלך הכהנים לא היה למוזהב התחת אלל על ראשו לפנים מקרעמיו: נפגמה קרן מוזהב. ע"י אצניס שזקין צו: ודלא מופגי כשכשר לעבודה. שיהא המוזהב כשר לעבודה כסתימה ו': אלא שלא יראה מוזהב פגום. מפני הכבוד (שס חס) שכל מוזהב כו'. להכי אין כשר לעבודה (שס חס): ומקום הילוך רגלי הכהנים עד חצי המוזהב מללמא סהמכר רחב